

Forbavelse erklærede den højtærede Landbrugsminister i Finansudvalget meget fripostig, at han ikke vilde love at spørge nogen, disse Penge havde han, og dem kunde han fordele. Det maa være Meningen af den Udtalelse, som den højtærede Landbrugsminister fremsatte. Det er meget beklageligt, at denne Sag igen behøver at drages frem, thi jeg troede, at vi nu vare naaede dertil i den danske Statshusholdning, at man var klar over, at det ikke kan gaa an, at der fra en saadan Forretning som et Lotteri indbetales Penge til Ministeren, som han sidder og administrerer og uddeler uden at have nogen Vejledning eller nogen, som han tager Hensyn til i saa Henseende. Det kan føre til, at en Minister kan sidde og stikke Penge til Mænd, Organisationer eller Institutioner, som han er særlig venlig sindet. Men der skal være Regler for disse Penges Uddeling. Naar den højtærede Landbrugsminister i det mindste havde villet sige til Finansudvalget, at der nok skulde blive taget det Hensyn fra hans Side, som er blevet taget fra de senere Justitsministres Side, var denne Sag ikke kommen frem her til offentlig Behandling i Salen, men den højtærede Landbrugsminister fandt det mere passende ganske at afvise en Henstilling i saa Henseende; derfor er Sagen kommen frem her, idet jeg dog vil forsøge, om Landbrugsministeren virkelig overfor Offentligheden og den offentlige Mening vil optræde paa samme Maade.

Den næste Sag, jeg har Grund til at omtale, er et Samraad om Tiendekommissionen. Det er ved Lov fastsat, at der skal være en Tiendekommission, der skal bestaa af et vist Antal Mænd, og disse faa 4,000 Kr. aarlig hver. Efter hvad der hidtil er oplyst, har denne Kommission saa at sige intet Arbejde udført. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Landbrugsminister, hvem der har Sæde i denne Kommission; det er ikke mig bekendt, men det maa jo være den højtærede Landbrugsminister bekendt, hvem der sidder i denne Kommission og faa 4,000 Kr. om Aaret uden at udføre noget nævneværdigt Arbejde. Jeg synes, at nu, da vi ere inde paa at spare saa vidt muligt paa alle Omraader, vilde det være rimeligt, at vi strøg disse 4,000 Kr. aarlig til disse Medlemmer. Skulde der saa en Dag blive noget Arbejde for disse Mænd, kunde de faa en passende Betaling for det Arbejde, de gøre. Jeg har imidlertid til min Forbavelse mødt Modstand og har derfor ikke stillet noget Forslag, men det kan jo komme,

hvis der skulde vise sig. Stemning derfor her i Salen.

Endelig have mine Meningsfæller og jeg tiltraadt Forslaget om Genoptagelse af Foredragsbevillingerne til Husmands- og Landboforeningerne. Jeg tror, det er urigtigt, at man vil stryge samtlige disse Foredragsbevillinger. Jeg tror, de gøre et kulturelt og godt Arbejde, og saa fattige ere vi heller ikke, at vi ikke kunne holde dette Kulturarbejde i Gang. Jeg vil derfor meget anbefale, at man kan enes om at sætte Foredragsbevillingerne ind igen. Med disse faa Ord kan jeg slutte.

Wulff: Jeg ønsker kun at gøre nogle faa Bemærkninger til enkelte af de Ændringsforslag eller Forhandlingsemner, der ere fremkomne vedrørende Landbrugsministeriets Budget i Finansudvalget. Med Hensyn til Nægtelsen af 2,500 Kr. til Konsulenten i Haveplanters Sygdomme kan jeg henholde mig til, hvad den ærede Ordfører før udtalte. Jeg vil dog tilføje, at naar jeg er gaaet med til at nægte denne Bevilling, er det ikke alene af Hensyn til, at vi have en Konsulent i Plantesygdomme, der faar 2,000 Kr., et Planteavlslaboratorium, som faar 7,250 Kr., og de plante-patologiske Undersøgelser, som altsaa netop ere Undersøgelser over Plantesygdomme, hvortil der ydes 2,300 Kr., saaledes at der allerede paa Forhaand paa Finansloven findes Beløb til 11,550 Kr. til det Formaal, som denne Konsulent ogsaa skulde hjælpe til at tilfredstille. Men jeg er ogsaa gaaet med til Nægtelsen af Hensyn til, at jeg tror at være bekendt med, at selve de Kredse, Havedyrkernes Kredse, som denne Konsulent skulde gavne, ikke ere særlig kede af, at Konsulenten ikke skaffes til Veje. Hvis jeg har forstaaet det rigtigt, er det ikke paa deres Initiativ, at Forslaget om Bevillingen er fremkommet.

Saa vil jeg med nogle faa Ord — det behøver kun at være ganske faa Ord — slutte mig til Udtalelserne om, at der maa blive taget skaansomt paa Hedeselskabet. Det er sikkert en alt for stor Nedsættelse, der her har fundet Sted med Hensyn til dette Selskab. Selskabet kan sikkert med Rette hævde, hvad det hævder i sin Henvendelse til Rigsdagen, at det har været en medvirkende Faktor til, at 130 Kvadrat-Mile ukultiveret Areal er blevet til kun 50; - og at Jylland er ophørt at være et træløst Land, og det kan sikkert henvises til mange indirekte Virkninger deraf, indirekte Virkninger, som vi allesammen kunne tænke os, og en, som er ganske